

Sprawa C-331/09

Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc przyznana grupie Technologie Buczek przez Rzeczpospolitą Polską — Decyzja Komisji stwierdzająca niezgodność tej pomocy ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Niewykonanie w wyznaczonym terminie

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 kwietnia 2011 r. . . . . I - 2936

Streszczenie wyroku

1. *Skarga o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzestrzeganie decyzji Komisji w sprawie pomocy państwa — Obowiązek odzyskania przyznanej pomocy — Termin odniesienia*
(art. 88 ust. 2 akapit drugi WE)
2. *Pomoc przyznawana przez państwa — Odzyskanie bezprawnie przyznanej pomocy — Stosowanie prawa krajowego — Przesłanki i granice*
(art. 88 ust. 2 WE; rozporządzenie Rady nr 659/1999, art. 14 ust. 3)
3. *Skarga o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzestrzeganie obowiązku odzyskania bezprawnie przyznanej pomocy — Środki obrony — Całkowita niemożliwość wykonania — Kryteria oceny — Trudności w wykonaniu*
(art. 88 ust. 2 WE; rozporządzenie Rady nr 659/1999, art. 14 ust. 3)

1. Dniem właściwym do dokonania oceny uchybienia objętego skargą wniesioną na podstawie art. 88 ust. 2 akapit drugi WE jest dzień przewidziany w decyzji, której niewykonanie jest przedmiotem sporu, lub stosownie do okoliczności dzień, który Komisja wyznaczyła później. W istocie ów przepis, w przeciwieństwie do art. 226 WE, nie przewiduje postępowania poprzedzającego wniesienie skargi, w związku z czym Komisja nie wydaje uzasadnionej opinii wyznaczającej państwowi członkowskim termin na zastosowanie się do jej decyzji.

Dla ustalenia daty upływu terminu wykonania, należy jednak uwzględnić ewentualne zawieszenie wykonania decyzji Komisji w drodze postanowienia prezesa Sądu.

(por. pkt 50, 52)

2. Zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 659/1999 dotyczącego stosowania art. 88 traktatu WE, odzyskanie bezprawnie przyznanej pomocy, nakazane w decyzji Komisji, winno zostać przeprowadzone bezzwłocznie i zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym danego państwa członkowskiego, pod warunkiem że pozwalają one

na bezzwłoczne i skuteczne wykonanie rzeczonyj decyzji.

W wypadku przedsiębiorstw będących beneficjentami pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem, które znalazły się następnie w stanie upadłości, przywrócenie stanu poprzedniego i wyeliminowanie zakłócenia konkurencji wynikłego z bezprawnie wypłaconej pomocy może co do zasady zostać zrealizowane poprzez wpisanie wierzytelności z tytułu zwrotu danej pomocy na listę wierzytelności.

(por. pkt 59, 60)

3. W ramach postępowania dotyczącego skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom wniesionej przez Komisję na podstawie art. 88 ust. 2 WE, jedynym argumentem, jaki państwo członkowskie może przytoczyć na swoją obronę jest całkowita niemożność prawidłowego wykonania decyzji w sprawie odzyskania pomocy. Przesłanka całkowitej niemożności wykonania decyzji nie jest spełniona, gdy pozwane państwo członkowskie ogranicza się do poinformowania Komisji o trudnościach natury prawnej, politycznej lub praktycznej w wykonaniu decyzji, nie podejmując względem przedsiębiorstw, których odzyskanie dotyczy, rzeczywistych kroków zmierzających do odzyskania pomocy i nie przedstawiając

Komisji alternatywnych sposobów wykonania decyzji, które pozwoliłyby przezwyciężyć owe trudności. Ponadto, obawa przed wewnętrznymi trudnościami w wykonaniu decyzji w sprawie odzyskania pomocy państwa uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem nie może uzasadniać niewykonania przez państwo

członkowskie zobowiązań, które ciążyą na nim na mocy prawa Unii.

(por. pkt 69, 70, 72)